

en ubetinget Ret til ved deres Protest at forbinde en saadan Afbenyttelse af Bandet.

§ 75. Med Hensyn til den Afgang, der ved § 75 er hjemlet en Lodsseier, som ikke har deltaget i Sværkættelsen af et Vandingsanlæg, til under visse Omstændigheder at kunne erhverve Ret til at benytte de i Anledning af et saadant Anlæg opførte Værker m. v. ved Vanding af sine Lorder, skal man foreløbig bemærke, at han ikke ved at opnaa en saadan Medbenyttelsesret bliver Medinteressent i Vandingsanlægget, hvad et mindre nøjagtigt Udtryk i Motiverne til Kommissionens Udkast kunde lede til at antage. Lovforlaget tillægger overhovedet ikke nogen Lodsseier Ret til at fordrø sig optaget som Interessent i et Vandingsanlæg, ligesaa lidt som det hjemler et Vandingsinteressentflab Ret til at fordrø, at en Lodsseier skal indtræde i samme. En saadan Ordning vilde heller ikke kunne anses tilstrækkelig begrundet i Forholdets Natur: Det vil saaledes, for at blive ved et af de i Sen anførte Exempler, være klart, at den Lodsseier paa venstre Bred af et Vandløb, der vil benytte et Stenmøværk, anlagt af et Vandingsinteressentflab paa højre Bred, ikke behøver at træde i andet Retsforhold til Interessentflabet, end at han maa refundere dette en Del af Udgifterne til Stenmøværkets Anlæg samt yde et Bidrag til dets Vedligeholdelse. Interessentflabets øvrige Anlæg interessere ikke ham, ligesaa lidt som hans Vandingskanaler have nogen Interesse for Interessentflabet. Paagjældende vedbliver derfor, uanset den omhandlede Medbenyttelsesret, at være en udenfor staaende Trediemand, der kun har et Mellemløbende med Interessentflabet.

Kommissionen har forment, at en Lodsseiers Afgang til Medbenyttelse af et bestaaende Vandingsanlæg, burde betinges af, at der ikke af Medbenyttelsen kan opstaa nogen Ulempe for Deltagerne i dette. Denne Begrænsning har man imidlertid, uanset hvad der i saa Henseende er anført i Motiverne til Kommissionens Udkast, ikke kunnet finde tilstrækkelig begrundet, og man skjønner navnlig ikke, at der er tilstrækkelig Høie til at give Lodsseieren en mindre Ret overfor Deltagerne i et Vandingsanlæg end den, der efter § 74, 3die Stykke, vilde tilkomme ham overfor Vandværkseiere. I Overensstemmelse hermed er Agangen for Lodsseiere til Medbenyttelse af et Vandingsanlæg efter Lovforlaget kun affaaeren i det Tilfælde, at der af samme vil opstaa nogen betydeligere Ulempe for Deltagerne i Anlægget. Om en saadan maatte siges at være forhaanden, og om der i benægtende Fald for Agangen til Medbenyttelsen vil være at betinge Erstatning til Deltagerne i Anlægget, vil det efter Sæns sidste Stykke blive Landvæsenkommissionens Sag at afgjøre.

§ 78. Medens man navnlig af Hensyn til Forholdet overfor Trediemand med Kommissionen har været enig i, at der er god Grund for det Offen-

lige til at føre Kontrol med Organisationen af de Interessentflaber, der danne sig for at iværksætte Vandingsanlæg, og som ikke bestaa af ganske faa Deltagere, og ligeledes har kunnet tiltræde Kommissionens Forslag, forsaavidt angaar Omsfanget af en saadan Kontrol, har man derimod i Overensstemmelse med, hvad ovenfor er bemærket angaaende Indenrigsministeriets Stilling overfor de lokale Ordninger af de Vandløbene vedrørende Forhold, ikke kunnet finde det rigtigt at kræve Indenrigsministeriets Medvirkning til Ordningen af de enkelte Vandingsinteressentflabers Forhold. Man har derfor ikke ved Affattelsen af § 78 kunnet følge Kommissionens Forslag om, at de der foreskrevne Vedtægter skulde stadfæstes af Indenrigsministeriet, og man har derhos i ethvert Fald maattet finde afgjort Betænkelse ved at der, som af Kommissionen foreslaaet, blev tillagt Indenrigsministeriet en ganske ekstraordinær Straffemyndighed med Hensyn til Overtrædelser af Paragrafens Forrifter om Vedtægters Affattelse m. m.

Ifølge § 65, 1ste Stykke, maa intet Vandingsanlæg iværksættes ved et offentligt Vandløb, medmindre enten den tilsynshavende kommunale Bestyrelse dertil har givet sit Samtykke, eller Paagjældende ved Kjendelse af Landvæsenkommissionen er kjendt berettiget til Anlægget. Allerede denne Bestemmelse vilde vistnok medføre, at saadanne Vandingsanlæg, i hvilke et større Antal Lodsseiere deltog, og som derfor ordenligvis ville have et betydeligere Omsfang, ikke ville blive iværksatte uden Landvæsenkommissionens Mellemløb, idet det ikke vil være let for den tilsynshavende kommunale Bestyrelse at overse, hvorvidt et saadant større Anlæg ikke paa et eller andet Punkt vil komme i Strid med andre berettigede Interesser, jfr. Motiverne til Udkastets § 65. Man skjønner derfor ikke, at der kan være nogen Betænkelse ved i Almindelighed at foreskrive, at Landvæsenkommissionen altid skal tilkaldes i de Tilfælde, hvor Sværkættelsen af et Vandingsanlæg ifølge Bestemmelserne i nærværende § forudsætter Dannelsen af et „Vandingsinteressentflab“, og da de Bestemmelser, den foreskrevne Vedtægt skal indeholde, dels efter deres Beslæffenhed ligefrem bero paa Landvæsenkommissionens Afgjørelse, dels angaa Forhold, hvis tilhørende Ordning Kommissionen efter sin Sammensætning vil være vel egnet til at paase, turde det ogsaa være naturligt at Godkjendelsen af Vandingsinteressentflabernes Vedtægter henlægges til Landvæsenkommissionen, og dette ikke alene i det Tilfælde, at der er Spørgsmaal om et helt nyt Anlæg, men ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det er en Forøgelse af Antallet af Deltagerne i et allerede iværksat Vandingsanlæg, der medfører Nødvendigheden af Tilvebringelsen af en Vedtægt. Naar derhos Retten til at iværksætte et Vandingsanlæg, som falder ind under nærværende Paragraf, eller til den forfattede Opretholdelse af et slikt allerede iværksat Anlæg